

A Development of the Educational Provision Quality Indicators at the Graduate Level of Rajabhat Universities¹

Rungnapa Tangchitharoenkhul²

Received: February 18, 2014

Accepted: March 20, 2014

Abstract

The purposes of this research and development (R&D) study at the graduate level of Rajabhat Universities were 1) to formulate the conceptual framework pertaining to educational provision quality indicators, 2) to develop and examine quality of the indicators measuring educational provision quality indicators, and 3) to analyze the educational provision quality at the graduate level of Rajabhat Universities using Data Envelopment Analysis and evaluated by 5 groups of stakeholders (students, faculty members, administrators, employers and alumni). Eighty one related literatures were reviewed and 72 persons of 5 groups of stakeholders (students, faculty members, administrators, employers and alumni) and 7 experts were interviewed for the synthesis of educational provision quality indicators. The set of indicators measuring educational provision quality was approved by 7 experts and 220 stakeholders for content validity, appropriateness, feasibility and utility. It consisted of 4 components, 36 indicators as follow: input (14), process (8), output (7) and outcome (7). The data to be analyzed using Data Envelopment Analysis were collected by data recording and questionnaire from 1,608 people out of the 5 groups of stakeholders. The estimated quality score of 27 programs at the graduate level of Rajabhat universities ranged from 45.52–100.00%. The numbers of quality programs at the graduate level of Rajabhat universities were 11, 9, 10, 9 and 7 based on the quality evaluation of the administrators, faculty staff members, student, alumni and employers, respectively. Each program requiring improvement had to increase 3-5 outputs/outcomes with 9.68–81.92% of the student graduated in time, number of student-published research, number of faculty members' published research, number of alumni who returned to study at the same institution, number of alumni award, numbers of utilization of faculty members' researches and value-added of students.

Keywords: indicator, educational provision quality, graduate Level, Rajabhat university

¹ Research report was funded by Thailand Research Fund (TRF) and the Office of the Higher Education Commission (MUA)

² Lecturer in Graduate School, Suan Dusit Rajabhat University

การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ¹

รุ่งนภา ตั้งจิตจรเจริญกุล²

บทคัดย่อ

งานวิจัยและพัฒนาครั้งนี้ศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีวัตถุประสงค์ดังนี้ คือ 1) เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพการจัดการศึกษา 2) เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพตัวบ่งชี้ เครื่องมือ และตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษา และ 3) เพื่อวิเคราะห์คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้การวิเคราะห์ทางกรอบข้อมูล (Data Envelopment Analysis) จากการประเมินของผู้มีส่วนได้เสีย 5 กลุ่ม คือ นักศึกษา คณาจารย์ ผู้บริหาร ศิษย์เก่า และผู้ใช้บัณฑิต ผลการสังเคราะห์กรอบตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจากการสังเคราะห์เอกสารของประเทศไทย และต่างประเทศจำนวน 81 ฉบับ และจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีส่วนได้เสีย จำนวน 72 คน จาก 5 กลุ่ม และจากผู้เชี่ยวชาญ 7 คน ชุดของตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีความตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน และจากการสำรวจความคิดเห็นผู้มีส่วนได้เสีย จำนวน 220 คน ชุดตัวบ่งชี้ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 36 ตัวบ่งชี้ (ปัจจัยป้อน 14 ตัวบ่งชี้ กระบวนการ 8 ตัวบ่งชี้ ผลผลิต 7 ตัวบ่งชี้ และผลลัพธ์ 7 ตัวบ่งชี้) การวิเคราะห์ทางกรอบข้อมูลเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้มีส่วนได้เสีย 5 กลุ่ม จำนวน 1,608 คน จากแบบสอบถามและแบบบันทึกเอกสาร ผลการประมาณค่าคะแนนคุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 27 หลักสูตร มีคะแนนระหว่าง 45.52–100.00% โดยมีคุณภาพจำนวน 11, 9, 10, 9 และ 7 หลักสูตร ตามการประเมินคุณภาพจากกลุ่มผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษา ศิษย์เก่า และผู้ใช้บัณฑิต ตามลำดับ โดยแต่ละหลักสูตรต้องปรับปรุงคุณภาพด้วยการเพิ่มผลผลิต/ผลลัพธ์ 3–5 ปัจจัย ร้อยละ 9.68–81.92 ของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนด ผลงานวิจัยของนักศึกษาที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ ผลงานวิจัยของอาจารย์ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ จำนวนศิษย์เก่าที่กลับมาเรียนต่อที่สถาบันเดิม จำนวนศิษย์เก่าที่ได้รับรางวัลเกียรติบัตร ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ของอาจารย์ และมูลค่าเพิ่มของบัณฑิต

คำสำคัญ : ตัวบ่งชี้ คุณภาพการจัดการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ

¹ งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

² อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ความเป็นมาและความสำคัญ

การพัฒนาประเทศเพื่อก้าวเข้าสู่สังคมยุคใหม่อันเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning society) นั้น เครื่องมือสำคัญที่จะถูกนำมาใช้ในการพัฒนาประเทศคือการศึกษา เนื่องจากการศึกษาเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หากประชาชนของประเทศมีการศึกษาที่มีคุณภาพ ประเทศจะมีคุณภาพต่อเนื่องตามไปด้วย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2546) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาที่มีการขยายปริมาณความต้องการศึกษาต่อมากขึ้น (บุญใจ ศรีสถิตย์นรากร, 2543) ทั้งนี้ประชาชนมีความคาดหวังสูงเกี่ยวกับคุณภาพการจัดการศึกษาที่ได้รับจากผู้ให้บริการ ดังนั้นคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาโดยสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จำเป็นจะต้องได้รับการพัฒนาให้สามารถตอบสนองความต้องการและเป็นที่ยอมรับของสังคม (Rockman, 2004)

การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นการศึกษาระดับใด หรือการประเมินแบบใด ตัวบ่งชี้ (indicator) เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก เพราะนักประเมินต้องพัฒนาตัวบ่งชี้และมาตรฐานการประเมินเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการประเมิน นอกจากนี้ตัวบ่งชี้ยังมีประโยชน์มากต่อการบริหารและการวิจัย ในด้านการบริหารตัวบ่งชี้ใช้ในการกำหนดนโยบาย และวัตถุประสงค์ในการวางแผนดำเนินการ ใช้ในการกำกับติดตามตรวจสอบการดำเนินงาน และการประเมินผลการดำเนินงาน ทั้งในเรื่องการประกันคุณภาพ การแสดงความรับผิดชอบ ต่อภาระหน้าที่ และการกำหนดเป้าหมายที่ตรวจสอบได้ตลอดจนการจัดอันดับและจัดระดับระบบเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานพัฒนา ในด้านการวิจัยตัวบ่งชี้ช่วยให้ได้ผลการวิจัยมีความตรงสูงกว่าการใช้

ตัวแปรเพียงตัวเดียว หรือการใช้ชุดตัวแปร และให้แนวทางการตั้งสมมุติฐานวิจัยสำหรับศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวบ่งชี้ต่อไป (Blank, 1993; Bottani, N. and Walberg, H., 1994; Burstein, L. Oakes, J. และ Guiton, 1992; Fitz-Gibbon, 2002; Johnstone, 1981)

จากความสำคัญของตัวบ่งชี้ในการประเมินและการประกันคุณภาพการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งนี้ผู้วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะมหาวิทยาลัยราชภัฏเนื่องจากการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาประเภทอื่นยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการจัดการศึกษา ได้แก่คุณภาพของมหาบัณฑิต/ดุษฎีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา คุณภาพของวิทยานิพนธ์ ภาคนิพนธ์ สารนิพนธ์ และการศึกษาอิสระของนักศึกษา (หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันที่ 29 มิถุนายน 2550) ผู้วิจัยตระหนักถึงความจำเป็นในการศึกษาวิจัย “การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ” โดยผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะได้สารสนเทศที่นำมาใช้เป็นแนวทางการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และนำผลการประเมินมาใช้ประโยชน์ในการวางแผนพัฒนา และกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้มีคุณภาพได้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดและตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
2. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3. เพื่อวิเคราะห์คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้การวิเคราะห์ห่วงรอบข้อมูล (Data Envelopment Analysis) จากการประเมินของผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) 5 กลุ่ม คือ นักศึกษา คณาจารย์ ผู้บริหาร ศิษย์เก่า และผู้ใช้บัณฑิต

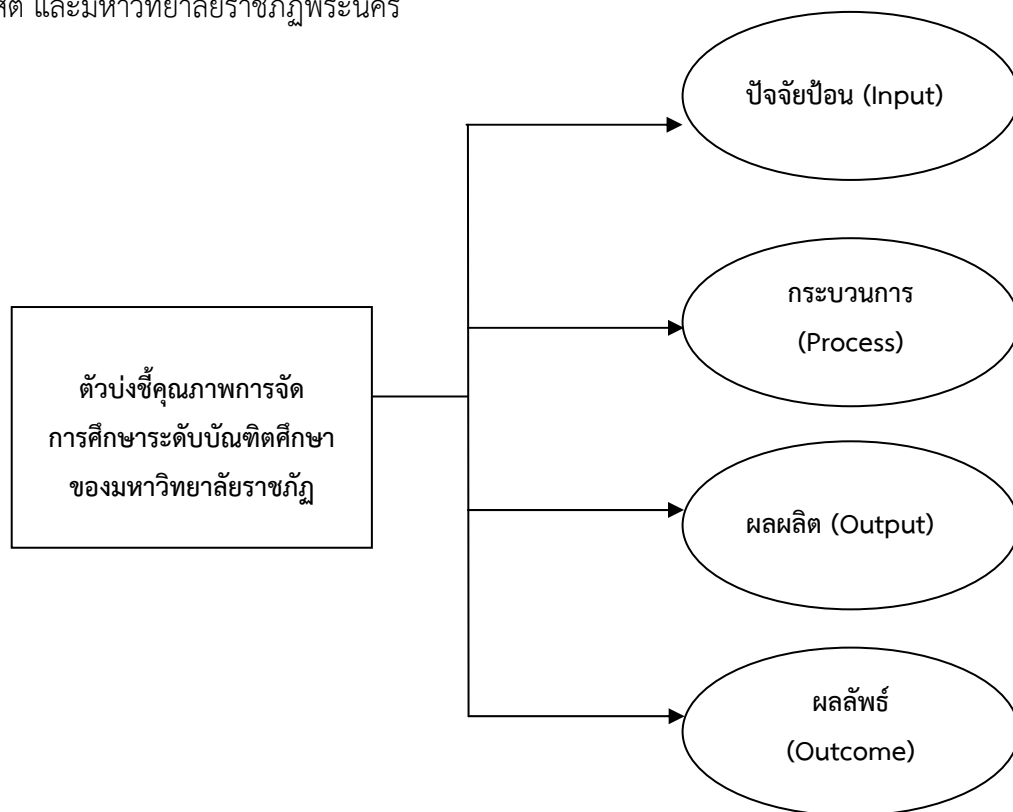
ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตของประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาคูณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏในจังหวัดกรุงเทพมหานคร รวม 6 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

กรอบความคิดในการวิจัย

กรอบความคิดในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 2 กรอบแนวคิด คือ 1) กรอบแนวคิดสำหรับการจัดทำตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และ 2) กรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ห่วงรอบข้อมูล (DEA) มีรายละเอียดดังนี้

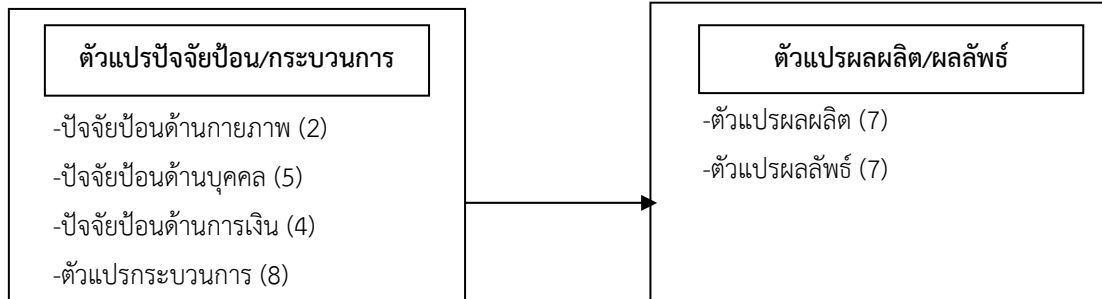
กรอบแนวคิดของตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) ปัจจัยป้อน (Input) 2) กระบวนการ (Process) 3) ผลผลิต (Output) และ 4) ผลลัพธ์ (Outcome) ผู้วิจัยเสนอกรอบความคิดในการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพ 1 กรอบความคิดตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

กรอบความคิดที่ใช้ในการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า (DEA) เพื่อศึกษาคุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏตามกลุ่ม

ผู้ประเมินที่เป็นผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) 5 กลุ่ม คือกลุ่มผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษา ศิษย์เก่า และผู้ใช้บัณฑิต ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 กรอบความคิดในการวิเคราะห์ด้วยวิธีห่วงโซ่คุณค่า (DEA)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยรวม 3 ขั้นตอน รายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดกรอบแนวคิดคุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

1) การศึกษาเอกสารและงานวิจัยทั้งของไทยและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 81 ฉบับ

2) การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีส่วนได้เสีย 6 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1-5 เลือกมาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มกรุงเทพมหานครทั้ง 6 แห่ง คือ *กลุ่มที่ 1* คือกลุ่มนักศึกษาได้มาโดยการเลือกจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ แห่งละ 5 คน รวม 30 คน *กลุ่มที่ 2* คือกลุ่มคณาจารย์แห่งละ 2 คน รวม 12 คน *กลุ่มที่ 3* คือกลุ่มผู้บริหาร แห่งละ 1 คน รวม 6 คน *กลุ่มที่ 4* คือกลุ่มผู้ใช้บัณฑิตแห่งละ 2 คน รวม 12 คน และ *กลุ่มที่ 5* คือกลุ่มศิษย์เก่า แห่งละ 2 คน รวม 12 คน และ *กลุ่มที่ 6* คือผู้เชี่ยวชาญ 7 คน รวม

ทั้งสิ้น 79 คน

3) การสังเคราะห์เพื่อกำหนดกรอบตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีส่วนได้เสียทั้ง 5 กลุ่ม

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาตัวบ่งชี้ และเครื่องมือวัด รวมทั้งตรวจสอบคุณภาพตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

1) การพัฒนาตัวบ่งชี้และเครื่องมือวัดตามกรอบแนวคิดที่ได้จากวิธีดำเนินการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 โดยจัดทำร่างตัวบ่งชี้และการพัฒนาร่างเครื่องมือวัดตัวบ่งชี้ในรูปแบบสอบถาม

2) การตรวจสอบคุณภาพตัวบ่งชี้ และเครื่องมือวัดที่พัฒนาขึ้นด้านความตรงเชิงเนื้อหาความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ และความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน และการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้กับข้อมูลเชิงประจักษ์จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียทั้ง 5 กลุ่ม โดยเลือกมาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่ม

กรุงเทพมหานครทั้ง 6 แห่ง ดังนี้คือ 1) กลุ่มนักศึกษา 120 คน 2) กลุ่มคณาจารย์ 30 คน 3) กลุ่มผู้บริหาร 10 คน 4) กลุ่มศิษย์เก่า 30 คน และ 5) กลุ่มผู้ใช้บัณฑิต 30 คน รวมทั้งสิ้น 220 คน

3) การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) ของเครื่องมือวัด โดยผู้วิจัยนำเครื่องมือวัดที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มศิษย์เก่า คณาจารย์ และผู้ใช้บัณฑิต ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวนกลุ่มละ 30 คน รวม 90 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตามวิธีของครอนบาคโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา

4) การปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามจนได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อศึกษาคุณภาพการจัดการศึกษาและแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาด้วยการวิเคราะห์วงรอบข้อมูล (Data Envelopment Analysis) โดยกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 6 แห่งในจังหวัดกรุงเทพมหานคร รวมจำนวน 27 หลักสูตร โดยผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วยผู้มีส่วนได้เสีย 5 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มคณาจารย์ กลุ่มนักศึกษา กลุ่มศิษย์เก่า และกลุ่มผู้ใช้บัณฑิต โดยกลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มผู้บริหารหลักสูตรได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) รวมจำนวน 27 คน ส่วนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษา คณาจารย์ ศิษย์เก่า และผู้ใช้บัณฑิตจากมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 6 แห่ง เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) จำนวน 960, 81, 324 และ 324 คน ตามลำดับ รวม 1,716 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้แยกเป็น 2 ส่วน คือการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ มีรายละเอียดดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการสังเคราะห์กรอบตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้วยการสังเคราะห์จากเอกสารของประเทศไทยและต่างประเทศจำนวน 81 ฉบับ และจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีส่วนได้เสีย 5 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษา กลุ่มคณาจารย์ กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มศิษย์เก่า และกลุ่มผู้ใช้บัณฑิต รวม 72 คน และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน รวมทั้งสิ้น 79 คนมาสังเคราะห์ร่วมกัน เพื่อให้ได้ตัวบ่งชี้ คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่พัฒนาขึ้น และการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้และเครื่องมือวิจัยที่พัฒนาขึ้นจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน ด้านความตรงเชิงเนื้อหา ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ และความเหมาะสม

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) การตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้และเครื่องมือวัด 2) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์วงรอบข้อมูล (DEA) และ 3) การวิเคราะห์คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามหลักสูตร (Decision Making Unit: DMU) ด้วยการวิเคราะห์วงรอบข้อมูล (Data Envelopment Analysis: DEA) ดังนี้คือ

1) การตรวจสอบคุณภาพตัวบ่งชี้ และเครื่องมือวัดที่พัฒนาขึ้นด้านความตรงเชิงเนื้อหา

ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ และความเหมาะสมจากข้อมูลเชิงประจักษ์จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียทั้ง 5 กลุ่ม

2) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ห่วงรอบข้อมูล (DEA) คือตัวแปรปัจจัยป้อน (Inputs) ตัวแปรกระบวนการ (Process) ตัวแปรผลผลิต (Outputs) และตัวแปรผลลัพธ์ (Outcomes) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

3) การวิเคราะห์คุณภาพการจัดการศึกษาจำแนกตามหลักสูตร (Decision Making Unit: DMU) และแนวทางในการเพิ่มคุณภาพการจัดการศึกษาในแต่ละหลักสูตรด้วยการวิเคราะห์ห่วงรอบข้อมูล (Data Envelopment Analysis: DEA)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยแบ่งสาระการนำเสนอออกเป็น 4 หัวข้อ มีรายละเอียดดังนี้ คือ

1) ผลการสังเคราะห์เพื่อกำหนดกรอบตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผู้วิจัยนำผลการสังเคราะห์กรอบแนวคิดคุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏด้วยการสังเคราะห์จากเอกสารของประเทศไทยและต่างประเทศจำนวน 81 ฉบับ และจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีส่วนได้เสีย 5 กลุ่มรวม 72 คน และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน รวมทั้งสิ้น 79 คน มาสังเคราะห์ร่วมกัน เพื่อให้ได้ตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่คัดสรร พบว่าองค์ประกอบและตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาที่มีความสำคัญและมีความเหมาะสมสำหรับการใช้ในการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่คัดสรรประกอบด้วย 1) **ตัวแปรปัจจัยป้อน (Input)** ได้แก่

1.1) ปัจจัยด้านกายภาพ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้คือ ความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก ปริมาณสิ่งอำนวยความสะดวก 1.2) ปัจจัยด้านการเรียนการสอน จำนวน 3 ตัวบ่งชี้คือความเหมาะสมและความยืดหยุ่นของหลักสูตร จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอน จำนวนชั่วโมงเรียนตลอดภาคเรียนของนักศึกษา 1.3) ปัจจัยด้านบุคคล จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ คือจำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษา ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอก ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นศาสตราจารย์ หรือรองศาสตราจารย์ คุณภาพของอาจารย์ผู้สอน และคุณภาพของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ 1.4) ปัจจัยด้านการเงิน จำนวน 4 ตัวบ่งชี้คือร้อยละของเงินเดือนบุคลากรต้องบดำเนินการทั้งหมด จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยต่ออาจารย์ทั้งหมด จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยของนักศึกษาทั้งหมด และค่าธรรมเนียมการศึกษา 2) **ตัวแปรกระบวนการ (Process)** จำนวน 8 ตัวบ่งชี้ คือการบริหารจัดการหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน การจัดการด้านสารสนเทศ การพัฒนาอาจารย์ การควบคุมคุณภาพวิทยานิพนธ์ การประเมินผลการเรียนการสอน กระบวนการสำเร็จการศึกษา จำนวนครั้งในการเป็นกรรมการวิชาการ/วิชาชีพ/กรรมการภาคินพนธ์ ภายนอกสถาบัน และจำนวนครั้งที่อาจารย์ได้รับการอบรม 3) **ตัวแปรผลผลิต (Output)** จำนวน 7 ตัวบ่งชี้คือ ร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนด GPA เฉลี่ย ความพึงพอใจในหลักสูตร มูลค่าเพิ่มของบัณฑิต คุณภาพของบัณฑิต ผลงานวิจัยของนักศึกษาที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ และผลงานวิจัยของอาจารย์ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ และ 4) **ตัวแปรผลลัพธ์ (Outcome)** จำนวน 7 ตัวบ่งชี้คือ จำนวนศิษย์เก่าที่ได้รับรางวัลเกียรติบัตร ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ของ

บัณฑิต ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ของ อาจารย์ ความสัมพันธ์กับมหาวิทยาลัย จำนวนศิษย์เก่า ที่กลับมาเรียนต่อที่สถาบันเดิม โครงการ/กิจกรรม ร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและศิษย์เก่า และการ เปรียบเทียบตัวบัณฑิตกับบัณฑิตที่จบจาก สถาบันอุดมศึกษาอื่น

2) ผลการตรวจสอบคุณภาพตัวบ่งชี้และ เครื่องมือวัดคุณภาพการจัดการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ การนำเสนอ ผลการวิจัยเป็น 2 หัวข้อ มีรายละเอียดดังนี้ คือ

2.1) ผลการตรวจสอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้และเครื่องมือวัดคุณภาพการจัดการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏจาก การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญ

ผลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 7 ท่าน พบว่ามีความเห็นสอดคล้องกันว่าตัวบ่งชี้ คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของ มหาวิทยาลัยราชภัฏที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม (Appropriateness) และ มีความเป็นไปได้ (Feasibility) ซึ่งเป็นไปตามบริบท (Context) ของการ จัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ของมหาวิทยาลัยราช ภัฏที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากมหาวิทยาลัยรัฐ กลุ่มอื่นหรือมหาวิทยาลัยเอกชน โดยผู้เชี่ยวชาญบาง ท่านได้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมในเรื่องของการปรับ การใช้ภาษาของตัวบ่งชี้บางตัว ส่วนเรื่องของความ เป็นประโยชน์ (Utility) ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่านให้ ความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าชุดตัวบ่งชี้คุณภาพการ จัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย ราชภัฏที่พัฒนาขึ้นมีประโยชน์ต่อการนำไปพัฒนา คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของ มหาวิทยาลัยราชภัฏให้มีคุณภาพต่อไปได้จริง เนื่องจากเป็นการวิเคราะห์ที่ตัวบ่งชี้ตามกระบวนการ ผลิต คือตัวบ่งชี้ปัจจัยป้อน (input) ตัวบ่งชี้

กระบวนการ (Process) ตัวบ่งชี้ผลผลิต (Output) และตัวบ่งชี้ผลลัพธ์ (Outcome) ทำให้เห็นแนวทาง ในการวางแผนเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏตาม กระบวนการได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น ตลอดจนให้ ความเห็นว่าจากการศึกษาเรื่องคุณภาพการ จัด การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จะทำให้ได้ผลการศึกษาที่เป็นรูปธรรมน่าจะส่งผลให้ มีความตื่นตัวในเรื่องของการพัฒนาคุณภาพต่อไป อีกทางหนึ่ง

ส่วนการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัด คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของ มหาวิทยาลัยราชภัฏความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) จากผู้เชี่ยวชาญ โดยเป็นการตรวจสอบ ความครอบคลุมของข้อความถาม ความถูกต้อง เหมาะสมและความชัดเจนของการใช้ภาษาในข้อ คำถาม และความเหมาะสมของรูปแบบของ เครื่องมือวัด พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม พบว่า เครื่องมือวิจัยมีความตรงเชิงเนื้อหาพิจารณาได้จาก ค่า IOC ที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0.71-1.00

2.2) ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของ ตัวบ่งชี้และเครื่องมือวัดคุณภาพการจัดการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์จากการสำรวจความคิดเห็น ของผู้มีส่วนได้เสีย

ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ และเครื่องมือวัดคุณภาพการจัดการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏกับข้อมูล เชิงประจักษ์จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้มีส่วน ได้เสียด้านความเหมาะสม พบว่า ค่าเฉลี่ยความ เหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย มีค่า อยู่ระหว่าง 3.59 - 4.27) โดยตัวบ่งชี้ร้อยละของ นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่

กำหนด (OP1) มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับแรก รองลงมาคือตัวบ่งชี้การบริหารจัดการหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน (P1) และตัวบ่งชี้จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอน (I4) ส่วนด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) พบว่าค่าเฉลี่ยความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยมีค่าอยู่ระหว่าง 3.70-4.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าอยู่ระหว่าง 0.18-0.93) โดยตัวบ่งชี้มูลค่าเพิ่มของบัณฑิต (OP4) มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับแรก รองลงมาคือตัวบ่งชี้การควบคุมคุณภาพวิทยานิพนธ์ (P4) และตัวบ่งชี้จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอน (I4) สำหรับด้านความเป็นประโยชน์ (Utility) พบว่าค่าเฉลี่ยความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยมีค่าอยู่ระหว่าง 3.65-4.22) โดยตัวบ่งชี้ร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนด (OP1) มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับแรก รองลงมาคือตัวบ่งชี้มูลค่าเพิ่มของบัณฑิต และตัวบ่งชี้การบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน (P1) ส่วนคุณภาพของเครื่องมือด้านความเที่ยง (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มศิษย์เก่า คณาจารย์ และผู้ใช้บัณฑิตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวนกลุ่มละ 30 คน รวม 90 คน โดยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตามวิธีของครอนบราคโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา จากผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าข้อมูล ของทุกตัวแปรตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มคือศิษย์เก่า คณาจารย์ และผู้ใช้บัณฑิตมีค่าความเที่ยงสูง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ครอนบราคแอลฟาอยู่ระหว่าง 0.7225 - 0.8864 นอกจากนี้ ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) ผลการวิเคราะห์พบว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ย่อยมีความเหมาะสมในการนำมา

วิเคราะห์องค์ประกอบหรือไม่โดยใช้ Barlett's test of sphericity (χ^2) เพื่อทดสอบว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์เป็นเมทริกซ์เอกลักษณะหรือไม่ และค่า KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy) พบว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ย่อยของตัวบ่งชี้หลักแต่ละด้านแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าดัชนี KMO มีค่าอยู่ระหว่าง .651-.742 ซึ่งถือว่าค่อนข้างสูงและเข้าใกล้ 1 แสดงว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ย่อยมีความเหมาะสมในการนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบ โดยผลการวิเคราะห์องค์ประกอบพบว่าค่าความแปรปรวนทั้งหมดที่องค์ประกอบอธิบายได้ (Total variance) มีค่าระหว่างร้อยละ 33.247-58.642

3) ผลการวิเคราะห์คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏด้วยการวิเคราะห์วงรอบข้อมูล (Data Envelopment Analysis) นำเสนอผลการวิเคราะห์ในตอนนี้ 2 หัวข้อ รายละเอียดดังนี้ คือ

3.1) ผลการวิเคราะห์คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏด้วยการวิเคราะห์วงรอบข้อมูลจำแนกตามหลักสูตร จำแนกตามหลักสูตรของกลุ่มผู้ประเมินทั้ง 5 กลุ่มคือผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษา ศิษย์เก่า และผู้ใช้บัณฑิต พบว่าหลักสูตรที่มีคุณภาพการจัดการศึกษาคือมีค่าคะแนนเท่ากับ 100.00 คะแนน มีจำนวน 11, 9, 10, 9 และ 7 หลักสูตรตามลำดับ ส่วนหลักสูตรที่มีคุณภาพต่ำที่สุดตามกลุ่มผู้ประเมินคณาจารย์ ผู้บริหาร นักศึกษา ศิษย์เก่า และผู้ใช้บัณฑิตเป็นหลักสูตรปริญญาเอก เมื่อพิจารณาจากคุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเฉลี่ย พบว่า

หลักสูตร CD4 มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ 57.89 คะแนน รองลงมาคือหลักสูตร CD3 มีคะแนนเฉลี่ย 58.94 คะแนน และ หลักสูตร CD6 มีคะแนนเฉลี่ย 59.20 เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษาพบว่า หลักสูตรระดับปริญญาโท (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 83.81, 83.35, 80.67, 75.34, 70.49 คะแนน ตามลำดับ)

มีคุณภาพการจัดการศึกษาโดยเฉลี่ยสูงกว่าระดับปริญญาเอก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 91.41, 89.59, 86.67, 83.75, 83.22 คะแนน ตามลำดับ) ตามกลุ่มผู้ประเมิน ทั้งคณาจารย์ ผู้บริหาร นักศึกษา ศิษย์เก่า และผู้ใช้บัณฑิต รายละเอียดดังตาราง 1

ตาราง 1 คะแนนคุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏตามกลุ่มผู้ประเมิน

ระดับการศึกษา	หลักสูตร	คะแนนคุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ					
		ผู้บริหาร	คณาจารย์	นักศึกษา	ศิษย์เก่า	ผู้ใช้บัณฑิต	เฉลี่ย
ปริญญาเอก	CD1	99.12	98.56	98.76	94.12	90.76	96.26
	CD2	97.46	98.14	92.24	93.18	93.44	94.89
	CD3	68.44	62.32	68.86	46.14	48.92	58.94
	CD4	61.28	61.56	62.34	58.74	45.52	57.89
	CD5	98.22	99.16	97.42	94.46	94.74	96.80
	CD6	68.32	60.33	62.37	55.42	49.56	59.20
	เฉลี่ย	83.81	83.35	80.67	75.34	70.49	
ปริญญาโท	CM1	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
	CM2	78.98	70.56	61.22	66.54	68.32	69.12
	CM3	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
	CM4	98.21	79.36	81.44	70.78	68.69	79.70
	CM5	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
	CM6	98.31	89.42	87.78	68.82	71.25	83.12
	CM7	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
	CM8	68.43	71.28	60.18	58.46	60.19	63.71
	CM9	88.92	86.54	68.98	67.54	66.45	75.69
	CM10	100.00	100.00	100.00	100.00	87.64	97.53
	CM11	97.43	98.12	97.64	87.56	88.45	93.84
	CM12	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
	CM13	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
	CM14	67.86	76.24	68.94	70.22	72.11	71.07
	CM15	100.00	92.13	88.74	86.24	86.21	90.66
	CM16	100.00	100.00	100.00	100.00	97.47	99.49
	CM17	67.53	61.23	58.70	54.32	56.38	59.63
	CM18	76.52	78.42	80.21	79.42	79.87	78.89
	CM19	100.00	98.78	100.00	87.56	88.42	94.95
	CM20	77.42	79.22	66.21	61.28	56.14	68.05
	CM21	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
	เฉลี่ย	91.41	89.59	86.67	83.75	83.22	

ระดับการศึกษา	หลักสูตร	คะแนนคุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ					
		ผู้บริหาร	คณาจารย์	นักศึกษา	ศิษย์เก่า	ผู้ใช้บัณฑิต	เฉลี่ย
จำนวนหลักสูตรที่มี คะแนนเท่ากับ 100.00		11	9	10	9	7	

3.2) แนวทางในการปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏจำแนกตามหลักสูตร (Data Envelopment Analysis) พิจารณาจากผลผลิต/ผลลัพธ์ (Output/outcome orientation) พบว่าประเภทของผลผลิต/ผลลัพธ์ที่ต้องปรับเพิ่มเพื่อปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถจำแนกหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏได้เป็น 5 กลุ่มและค่าร้อยละที่ต้องปรับเพิ่ม มีรายละเอียด ดังนี้

1) กลุ่มหลักสูตร CD3 CD4 และ CD6 ที่ต้องปรับเพิ่มผลผลิต/ผลลัพธ์ร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนด (OP1) ร้อยละ 71.23 54.23 และ 75.32 ตามลำดับ ปรับเพิ่มมูลค่าเพิ่มของบัณฑิต (OP4) ร้อยละ 50.11 61.48 และ 52.94 ตามลำดับ ปรับเพิ่มผลงานวิจัยของนักศึกษาที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ (OP6) ร้อยละ 79.26 80.48 และ 78.26 ตามลำดับ ปรับเพิ่มผลงานวิจัยของอาจารย์ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ (OP7) ร้อยละ 22.21 24.56 และ 31.22 ตามลำดับ ปรับเพิ่มจำนวนศิษย์เก่าที่ได้รับรางวัลเกียรติบัตร (OC1) ร้อยละ 18.12 9.68 และ 15.78 ตามลำดับ และปรับเพิ่มจำนวนศิษย์เก่าที่กลับมาเรียนต่อที่สถาบันเดิม (OC5) ร้อยละ 52.17 32.18 และ 45.78 ตามลำดับ

2) กลุ่มหลักสูตร CD1 CD2 และ CD5 ที่ต้องปรับเพิ่มผลผลิต/ผลลัพธ์ร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนด

(OP1) ร้อยละ 22.67 20.35 และ 30.34 ตามลำดับ ปรับเพิ่มผลงานวิจัยของนักศึกษาที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ (OP6) ร้อยละ 36.18 39.76 และ 38.57 ตามลำดับ ปรับเพิ่มผลงานวิจัยของอาจารย์ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ (OP7) ร้อยละ 12.67 21.73 และ 18.42 ตามลำดับ และปรับเพิ่มจำนวนศิษย์เก่าที่กลับมาเรียนต่อที่สถาบันเดิม (OC5) ร้อยละ 19.82 22.75 และ 34.87 ตามลำดับ

3) กลุ่มหลักสูตร CM4 CM11 CM19 และ CM20 ที่ต้องปรับเพิ่มผลผลิต/ผลลัพธ์ร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนด (OP1) ร้อยละ 12.89 45.67 32.41 และ 68.35 ตามลำดับ ปรับเพิ่มผลงานวิจัยของนักศึกษาที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ (OP7) ร้อยละ 23.76 32.81 21.78 และ 56.21 ตามลำดับ ปรับเพิ่มจำนวนศิษย์เก่าที่ได้รับรางวัลเกียรติบัตร (OC1) ร้อยละ 30.12 33.96 12.98 และ 43.37 ตามลำดับ และปรับเพิ่มผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ของอาจารย์ (OC3) ร้อยละ 32.48 40.28 21.96 และ 41.29 ตามลำดับ

4) กลุ่มหลักสูตร CM2 CM6 CM8 CM9 CM14 CM17 และ CM18 ที่ต้องปรับเพิ่มผลผลิต/ผลลัพธ์ร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนด (OP1) ร้อยละ 52.19 80.24 87.12 68.90 78.48 86.33 และ 47.53 ตามลำดับ ปรับเพิ่มมูลค่าเพิ่มของบัณฑิต (OP4) ร้อยละ 24.51 46.78 56.78 56.12 42.11 62.47 และ 56.19 ตามลำดับ ปรับเพิ่มผลงานวิจัย

ของนักศึกษาที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ (OP6) ร้อยละ 43.28 39.67 78.54 48.56 29.42 79.03 และ 32.11ตามลำดับ ปรับเพิ่มผลงานวิจัยของอาจารย์ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ (OP7) ร้อยละ 48.96 45.92 62.45 58.25 35.38 61.88 และ 31.29 ตามลำดับ และปรับเพิ่มจำนวนศิษย์เก่าที่ได้รับการรางวัลเกียรติบัตร (OC1) ร้อยละ 61.78 56.72 80.27 56.17 36.49 81.92 และ 43.86 ตามลำดับ

5) กลุ่มหลักสูตร CM10 CM15 และ CM16 ที่ต้องปรับเพิ่มผลผลิต/ผลลัพธ์ร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนด (OP1) ร้อยละ 28.67 19.76 และ 54.32 ตามลำดับ ปรับเพิ่มผลงานวิจัยของนักศึกษาที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ (OP6) ร้อยละ 29.31 21.79 และ 23.51 และปรับเพิ่มจำนวนศิษย์เก่าที่ได้รับการรางวัลเกียรติบัตร (OC1) ร้อยละ 12.56 10.42 และ 18.79 ตามลำดับ

ตาราง 2 แนวทางในการปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

หลักสูตร	ร้อยละของผลผลิตและผลลัพธ์ที่ต้องปรับเพิ่ม						
	OP1	OP4	OP6	OP7	OC1	OC3	OC5
กลุ่มที่ 1 ปรับเพิ่ม OP1 OP4 OP6 OP7 OC1 OC5							
CD3	71.23	50.11	79.26	22.21	18.12		52.17
CD4	54.23	61.48	80.48	24.56	9.68		32.18
CD6	75.32	52.94	78.26	31.22	15.78		45.78
กลุ่มที่ 2 ปรับเพิ่ม OP1 OP6 OP7 OC5							
CD1	22.67		36.18	12.67			19.82
CD2	20.35		39.76	21.73			22.75
CD5	30.34		38.57	18.42			34.87
กลุ่มที่ 3 ปรับเพิ่ม OP1 OP7 OC1 OC3							
CM4	12.89			23.76	30.12	32.48	
CM11	32.41			21.78	12.98	21.96	
CM19	45.67			32.81	33.96	40.28	
CM20	68.35			56.21	43.37	41.29	
กลุ่มที่ 4 ปรับเพิ่ม OP1 OP4 OP6 OP7 OC1							
CM2	52.19	24.51	43.28	48.96	61.78		
CM6	80.24	46.78	39.67	45.92	56.72		
CM8	87.12	56.78	78.54	62.45	80.27		
CM9	68.90	56.12	48.56	58.25	56.17		
CM14	78.48	42.11	29.42	35.38	36.49		
CM17	86.33	62.47	79.03	61.88	81.92		
CM18	47.53	56.19	32.11	31.29	43.86		

หลักสูตร	ร้อยละของผลผลิตและผลลัพธ์ที่ต้องปรับเพิ่ม						
	OP1	OP4	OP6	OP7	OC1	OC3	OC5
กลุ่มที่ 5 ปรับเพิ่ม OP1 OP6 OC1							
CM10	28.67		29.31		12.56		
CM15	19.76		21.79		10.42		
CM16	54.32		23.51		18.79		

อภิปรายผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ” ผู้วิจัยสรุปประเด็นอภิปรายผลการวิจัยรวม 3 หัวข้อ มีรายละเอียดดังนี้ คือ

1. ตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผลการสังเคราะห์กรอบตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏจากเอกสารของไทยและต่างประเทศจำนวน 81 ฉบับ และจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีส่วนได้เสียจำนวน 72 คน จาก 5 กลุ่ม (กลุ่มนักศึกษา กลุ่มคณาจารย์ กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มผู้ใช้บัณฑิต และกลุ่มผู้ใช้บัณฑิต) และจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญ 7 คน พบว่าชุดของตัวบ่งชี้ที่มีความตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ทั้งนี้ชุดตัวบ่งชี้ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 36 ตัวบ่งชี้ (ปัจจัยป้อน 14 ตัวบ่งชี้ กระบวนการ 8 ตัวบ่งชี้ ผลผลิต 7 ตัวบ่งชี้ และผลลัพธ์ 7 ตัวบ่งชี้) โดยองค์ประกอบ ปัจจัยป้อน (Input) ประกอบด้วย 14 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านกายภาพ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ ความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก และปริมาณสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา ไตรุ่ง (2550) Doherty (2008) และ Watty (2005) 2) ปัจจัยด้านการเรียนการสอน จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คือ ความเหมาะสมและความ

ยืดหยุ่นของหลักสูตร จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอน จำนวนชั่วโมงเรียนตลอดภาคเรียนของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมีชัย สีเจริญ (2548) จารุวรรณ ประทุมศรี (2547) Brunsson, N. (2001) และ Laughton, D. (2003) 3) ปัจจัยด้านบุคคล จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ คือจำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษา ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอก ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็น ศาสตราจารย์หรือรองศาสตราจารย์ คุณภาพของอาจารย์ผู้สอน และคุณภาพของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งสอดคล้องกับตัวบ่งชี้คุณภาพทางการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2546) ตัวบ่งชี้คุณภาพทางการศึกษาของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา องค์การมหาชน (2546) เป้าหมายยุทธศาสตร์และตัวบ่งชี้การปฏิรูปการศึกษาในรอบทศวรรษที่ 2 (พ.ศ. 2552-2561) ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2546) งานวิจัยของนงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช (2541) และ 4) ปัจจัยด้านการเงิน จำนวน 4 ตัวบ่งชี้คือร้อยละของเงินเดือนบุคลากรต้องงบดำเนินการทั้งหมด จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยต่ออาจารย์ทั้งหมด จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยของนักศึกษาทั้งหมดและค่าธรรมเนียมการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา ไตรุ่ง (2550) และพิมพ์อร สดเอี่ยม (2547) องค์ประกอบ ปัจจัยกระบวนการ (Process) ประกอบด้วย จำนวน 8 ตัวบ่งชี้

คือการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียน การสอน การจัดการด้านสารสนเทศ การพัฒนา อาจารย์ การควบคุมคุณภาพวิทยานิพนธ์ การประเมินผล การเรียนการสอน กระบวนการสำเร็จการศึกษา จำนวนครั้งในการเป็นกรรมการวิชาการ/วิชาชีพ/ กรรมการภาคนิพนธ์ภายนอกสถาบัน และจำนวน ครั้งที่อาจารย์ได้รับการอบรม ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของกาญจนา ไตรรุ่ง (2550) ภัทรธิรา ผลงาม (2548) จารุวรรณ ประทุมศรี (2547) Mizikaci, F. (2006) และ Hodgkinson, M. & Kelly, M. (2007) องค์ประกอบปัจจัยผลผลิต (Output) จำนวน 7 ตัวบ่งชี้ คือร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาภายใน ระยะเวลาที่กำหนด GPA เฉลี่ย ความพึงพอใจใน หลักสูตร มูลค่าเพิ่มของบัณฑิต คุณภาพของบัณฑิต ผลงานวิจัยของนักศึกษาที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ และผลงานวิจัยของอาจารย์ที่ได้รับการตีพิมพ์ เผยแพร่ ซึ่งสอดคล้องกับตัวบ่งชี้คุณภาพทางการ ศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตัวบ่งชี้คุณภาพทางการศึกษาของสำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา งานวิจัย ของนงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช (2541) กรรณิการ์ พรจิตรสุวรรณ (2546) จุฑาภรณ์ บุรณะโอสธ (2548) จารุวรรณ ประทุมศรี (2547) European Association for Quality Assurance in Higher Education (2005) Kettunen, J. (2008) องค์ประกอบ ปัจจัยผลลัพธ์ (Outcome) จำนวน 7 ตัวบ่งชี้คือ จำนวนศิษย์เก่าที่ได้รับรางวัลเกียรติบัตร ผลงานวิจัยที่ นำไปใช้ประโยชน์ได้ของบัณฑิต ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ ประโยชน์ได้ของอาจารย์ ความสัมพันธ์กับ มหาวิทยาลัย จำนวนศิษย์เก่าที่กลับมาเรียนต่อที่ สถาบันเดิม โครงการ/กิจกรรมร่วมมือระหว่าง มหาวิทยาลัยและศิษย์เก่า และการเปรียบเทียบ ตัวบัณฑิตกับบัณฑิตที่จบจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น

ซึ่งสอดคล้องกับตัวบ่งชี้คุณภาพทางการศึกษาของ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา งานวิจัยของ เกียรติสุดา ศรีสุข (2545) จุฑาภรณ์ บุรณะโอสธ (2548) อัญชญา พานิช (2550) Louw, L., Bosch, J.K. and Venter, D.J.L. (2001) QAA (2007) New Zealand Qualifications Authority (2002) และ HESA (2008)

ผลการตรวจสอบคุณภาพตัวบ่งชี้และ เครื่องมือวัดคุณภาพการจัดการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏจากการ สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่าน พบว่าตัวบ่งชี้ที่ พัฒนาขึ้นมีความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และจากการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) พบว่ามีความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม และมีความ เป็นไปได้ ซึ่งเป็นไปตามบริบทของการจัดการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มี ลักษณะเฉพาะแตกต่างจากมหาวิทยาลัยรัฐกลุ่มอื่น หรือมหาวิทยาลัยเอกชน โดยผู้เชี่ยวชาญบางท่านได้ ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมในเรื่องของการปรับการใช้ ภาษาของตัวบ่งชี้บางตัว ส่วนเรื่องของความเป็น ประโยชน์ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่านให้ความคิดเห็น สอดคล้องกันว่าชุดตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นมีประโยชน์ต่อ การนำไปพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏให้มีคุณภาพ ต่อไปได้จริง เนื่องจากเห็นตัวบ่งชี้ตามกระบวนการผลิต คือตัวบ่งชี้ปัจจัยป้อน (Input) ตัวบ่งชี้กระบวนการ (Process) ตัวบ่งชี้ผลผลิต (Output) และตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์ (Outcome) ทำให้เห็นแนวทางในการ วางแผนเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏตาม กระบวนการได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น ตลอดจนให้

ความเห็นว่าจากการศึกษาเรื่องคุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จะทำให้ได้ผลการศึกษาที่เป็นรูปธรรมส่งผลให้มีความตื่นตัวในเรื่องของการพัฒนาคุณภาพต่อไปอีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้และเครื่องมือวัดคุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ กับข้อมูลเชิงประจักษ์จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียความเหมาะสม

2. คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผลการวิเคราะห์คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏด้วยการวิเคราะห์วงรอบข้อมูลจำแนกตามหลักสูตรของกลุ่มผู้ประเมินทั้ง 5 กลุ่มคือผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษา ศิษย์เก่า และผู้ใช้บัณฑิต พบว่าหลักสูตรที่มีคุณภาพการจัดการศึกษาคือมีค่าคะแนนเท่ากับ 100.00 คะแนน มีจำนวน 11, 9, 10, 9 และ 7 หลักสูตร ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนคุณภาพการจัดการศึกษาตามกลุ่มผู้ประเมินทั้ง 5 กลุ่ม พบว่าคะแนนคุณภาพดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันเองในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนคุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาตามกลุ่มผู้ประเมินทั้ง 5 กลุ่ม (ผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษา ศิษย์เก่า และผู้ใช้บัณฑิต) สอดคล้องกันไม่แตกต่างกันในทุกกลุ่มผู้ประเมิน จากผลการวิเคราะห์คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่าหลักสูตรที่มีคุณภาพต่ำที่สุดตามกลุ่มผู้ประเมิน คณาจารย์ ผู้บริหาร นักศึกษา ศิษย์เก่า และผู้ใช้บัณฑิตเป็นหลักสูตรเป็นหลักสูตรระดับปริญญาเอก โดยหลักสูตร CD4 มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด รองลงมา

คือหลักสูตร CD3 และหลักสูตร CD6 ซึ่งเป็นหลักสูตรระดับปริญญาเอกทั้งหมด และเมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษาพบว่าหลักสูตรระดับปริญญาโทมีคุณภาพการจัดการศึกษาโดยเฉลี่ยสูงกว่าระดับปริญญาเอกตามกลุ่มผู้ประเมินทั้งคณาจารย์ ผู้บริหารคณะ นักศึกษา ศิษย์เก่า และผู้ใช้บัณฑิต แสดงให้เห็นว่าทุกกลุ่มผู้ประเมินมีความเห็นสอดคล้องกันว่าคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาเอกยังต่ำกว่าระดับปริญญาโท

นอกจากนี้จากผลการวิเคราะห์คุณภาพด้วยวิธีวงรอบข้อมูลสอดคล้องกับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนคุณภาพและคุณลักษณะของหลักสูตร อันได้แก่ จำนวนวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตร และความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ทั้งนี้จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคะแนนคุณภาพและจำนวนวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พบว่าหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่มีจำนวนวิทยาเขตของมหาวิทยาลัย 2 - 4 วิทยาเขตจะไม่มีคุณภาพมากกว่ากลุ่มอื่นๆ แสดงให้เห็นว่าการที่มีจำนวนวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษา และจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคะแนนคุณภาพและความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร พบว่าความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสูง จะมีคุณภาพมากกว่าความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารต่ำ จากการวิเคราะห์คุณภาพด้วยวิธีวงรอบข้อมูลพบว่าหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ไม่มีคุณภาพส่วนใหญ่คะแนนความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่อยู่ระหว่าง 2-2.99 แสดงให้เห็นว่าความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษา

3. แนวทางในการปรับเพิ่มความไม่ม คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

แนวทางในการปรับเพิ่มความไม่มคุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า หลักสูตรส่วนใหญ่ต้องปรับเพิ่มผลผลิตร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนดมากกว่าร้อยละ 50 จากคะแนนผลผลิตร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนดต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (21.89) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา โตรุ่ง (2550) ปราณี ชมพูทอง (2552) และรุจิราพรรณ คงช่วย (2554) ปรับเพิ่มผลผลิตมูลค่าเพิ่มของบัณฑิตมากกว่าร้อยละ 50 จากคะแนนผลผลิตมูลค่าเพิ่มของบัณฑิตต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (2.61) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมีชัย สีเจริญ (2548) และกาญจนา โตรุ่ง (2550) ปรับเพิ่มผลผลิตผลงานวิจัยของนักศึกษาที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่มากกว่าร้อยละ 50 จากคะแนนผลงานวิจัยของนักศึกษาที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (5.83) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรุจิราพรรณ คงช่วย (2554) และอัญชญา พานิช (2550) ปรับเพิ่มผลผลิตผลงานวิจัยของอาจารย์ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ มากกว่าร้อยละ 50 จากคะแนนผลงานวิจัยของอาจารย์ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (5.32) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา โตรุ่ง (2550) และปราณี ชมพูทอง (2552) ปรับเพิ่มผลลัพธ์จำนวนศิษย์เก่าที่ได้รับการรางวัลเกียรติบัตร มากกว่าร้อยละ 50 จากคะแนนจำนวนศิษย์เก่าที่ได้รับการรางวัลเกียรติบัตรต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (3.96) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมีชัย สีเจริญ (2548) กาญจนา โตรุ่ง (2550) รุจิราพรรณ คงช่วย (2554) และปราณี ชมพูทอง (2552) ทั้งนี้จากการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่าผลผลิตที่ต้องปรับปรุงโดย

การเพิ่มผลผลิตนั้นๆ ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งเมื่อพิจารณาจากการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานจะเห็นได้ว่ามีความสอดคล้องกัน กล่าวคือคะแนนเฉลี่ยผลผลิตของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษานั้นๆ ค่าเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยรวม จึงทำให้ต้องปรับเพิ่มผลผลิตนั้น เพื่อให้หลักสูตรการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีคุณภาพ ทั้งนี้แนวทางในการปรับเพิ่มผลผลิตให้เพิ่มขึ้นได้นั้น ทางผู้บริหารหลักสูตรควรให้การสนับสนุนหรือมีการวางนโยบายส่วนที่เป็นกระบวนการ (Process) ในการปรับเพิ่มผลผลิต/ผลลัพธ์ดังกล่าว เช่น การบริหารจัดการหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล การประเมินผลการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลจากการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏตามกรอบการพัฒนาตัวบ่งชี้จากการสังเคราะห์เอกสาร ร่วมกับการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทำให้ได้ชุดของตัวบ่งชี้และเครื่องมือวัดตัวบ่งชี้ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วทำให้ได้ชุดตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ประโยชน์ได้

2. จากการวิเคราะห์วงรอบข้อมูลจำแนกตามหลักสูตร พบว่าในภาพรวมของคุณภาพการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรปรับเพิ่มผลผลิต/ผลลัพธ์ ได้แก่ ร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนด มูลค่าเพิ่มของบัณฑิต ผลงานวิจัยของนักศึกษาที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ ผลงานวิจัยของ

อาจารย์ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ และจำนวนศิษย์เก่าที่ได้รับรางวัลเกียรติบัตร ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ของอาจารย์ และจำนวนศิษย์เก่าที่กลับมาเรียนต่อที่สถาบันเดิม ดังนั้นทางผู้บริหารหลักสูตรควรให้การสนับสนุนหรือมีการวางนโยบายส่วนที่เป็นกระบวนการ (Process) ในการปรับปรุงเสริมการเพิ่มผลผลิต/ผลลัพธ์ดังกล่าว

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ทั้งนี้เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิจัยเฉพาะมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มกรุงเทพมหานคร ดังนั้นควรทำการวิจัยกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มอื่นเพิ่มขึ้นนอกจากกลุ่มกรุงเทพมหานคร ได้แก่ กลุ่มภาคเหนือ กลุ่มภาคกลาง กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และกลุ่มภาคใต้เพิ่มขึ้น จะได้เห็นภาพรวมของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งหมด

2. ควรให้ทำการวิจัยเชิงคุณภาพเข้ามาร่วมกับการวิเคราะห์คุณภาพด้วยการใช้การวิเคราะห์วงรอบข้อมูลที่เป็นเชิงปริมาณ เพื่อให้สามารถตอบคำถามวิจัยได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่ปรึกษาโครงการวิจัยคือศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย ที่ได้สละเวลาอันมีค่าในการอ่านและให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินการวิจัยและการเขียนรายงานการวิจัยอย่างดียิ่ง และขอขอบพระคุณคณะผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัยและขอขอบคุณสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ที่ให้งบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ พรจิตรสวรรณ. (2546). *การจัดอันดับคุณภาพการศึกษาในสถาบันราชภัฏ*. วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา ไตรรุ่ง. (2550). *การพัฒนาตัวบ่งชี้และ การศึกษาสภาพของการจัดการศึกษาของ วิทยาลัยชุมชน*. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกียรติสุดา ศรีสุข. (2545). *การพัฒนาตัวบ่งชี้ในการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาหลักสูตรมหาบัณฑิตทาง การศึกษา: การประยุกต์ใช้วิธีการวิเคราะห์แบบจำลองความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น*. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพมหานคร. (2550, 29 พฤศจิกายน). *เปิดโปงจ้างทำวิทยานิพนธ์ อาชญากรรมทางวิชาการหรือมະเร็งร้ายอุดมศึกษาไทย*. กรุงเทพฯธุรกิจ หน้า 1.
- จุฑาภรณ์ บุรณะโอสธ. (2548). *การพัฒนาองค์ประกอบและเกณฑ์การประเมินคุณภาพ วิทยานิพนธ์ของนิสิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: การเปรียบเทียบวิธีค่าเฉลี่ยน้ำหนักและวิธี เอ เอช พี*. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จารุวรรณ ประทุมศรี. (2547). *การพัฒนารูปแบบการเพิ่มคุณภาพการจัดการศึกษาสำหรับสาขาวิชาการบริหารการศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิตในมหาวิทยาลัยของรัฐ*. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท บัณฑิต

- วิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น.
 นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช. (2541).
 การวิเคราะห์การจัดอันดับมหาวิทยาลัยของ
 ประเทศในเอเชีย. *วารสารวิธีวิทยาการวิจัย*.
 11(2), 21-50.
- บุญใจ ศรีสถิตยน์รากร. (2543). *การพัฒนาดัชนีรวม
 ของคุณภาพการจัดการศึกษาหลักสูตร
 พยาบาลมหาบัณฑิต*. วิทยานิพนธ์ระดับ
 ปริญญาเอก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปราณี ชมพูทอง. (2552). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มี
 อิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการ
 ของสาขาวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาใน
 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. วิทยานิพนธ์
 ระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- พิมพ์อร สดเอี่ยม. (2547). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
 ประสิทธิภาพการบริหารวิชาการของ
 สาขาวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบัน
 ราชภัฏ*. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภัทรธิดา ผลงาม. (2548). *ความพึงพอใจและความ
 ต้องการของนักศึกษาบัณฑิตศึกษาต่อ
 กระบวนการจัดการเรียน การสอนระดับ
 บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย*.
 วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท บัณฑิต
 วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- มีชัย สีเจริญ. (2548). *การพัฒนาดัชนีรวมคุณภาพ
 การจัดการศึกษาโรงเรียนนายร้อยตำรวจ*.
 กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก
 คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รุจิราพรรณ คงช่วย. (2554). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มี
 อิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษา
 ระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
 เขตภูมิศาสตร์ภาคใต้*. วิทยานิพนธ์ระดับ
 ปริญญาเอก คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต
 ปัตตานี
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ
 การศึกษา (องค์การมหาชน). (2546).
*กรอบแนวทางการประเมินคุณภาพ
 ภายนอกระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: 21
 เซ็นจูรี่.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2546). *ผลการ
 วิเคราะห์ข้อมูลการบริหารหลักสูตรสาขา
 บริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา*.
 กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค.
- อัญชญา พานิช. (2550). *องค์ประกอบประสิทธิผล
 องค์การของมหาวิทยาลัยราชภัฏ*.
 วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อุษณี มงคลพิทักษ์สุข. (2551). *ภาวะผู้นำเปลี่ยน
 สภาพของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
 กับประสิทธิผลขององค์การ*. วิทยานิพนธ์
 ระดับปริญญาเอก วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
 มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Blank, R. K. (1993). Developing a system of
 education indicators: selecting,
 implementing, and reporting
 indicators. *Educational Evaluation
 and Policy Analysis*. 15(1): 65-80.
- Bottani, N. & Walberg, H. (1994).
 International educational indicators.
 In Husen, T.

- And Postlethwaite, T.N. (Eds.). *International Encyclopedia of Education*. (2th Edition). New York: Elsevier Science, Inc.
- Brunsson, N. (2001). *Quality as a rule. Keynote address at the EU conference on 'The meaning of Quality in Education*. Sweden: Karlstad.
- Burstein, L. Oakes, J. & Guiton, G. (1992). Education indicators. *Encyclopedia of Educational Research*. Volume 2. (6th Edition). New York: MacMillan Publishing Company.
- Doherty, G.B. (2008). On quality in education. *Quality Assurance in Education*. 16(3), 255-265. European Association for Quality Assurance in Higher Education. (2005). *Standards and guidelines for quality assurance in the European Higher Education Area*. Retrieved January 4, 2011, from: http://www.bmbf.de/pub/Bbb2002_en.pdf
- Fitz-Gibbon, C.T. (2002). *Educational Policy Analysis Archives*. Retrieved November 23, 2011, from: <http://www.epaa.asu.edu/ena/v10p6>.
- HESA. (2008). *Performance Indicators 2005/6: Guide to Performance Indicators—Why not League Tables?*. Higher Education Statistics Agency, Cheltenham, Retrieved May 6, 2011, from: www.Hesa.ac.uk.
- Hodgkinson, M. and Kelly, M. (2007). Quality management and enhancement processes in UK business schools: a review. *Quality Assurance in Education*. 15(1), 77-91.
- Johnstone, J.N. (1981). *Indicators of Educational System*. London: Unesco.
- Kettunen, J. (2008). Quality A conceptual framework to help evaluate the quality of institutional performance. *Quality Assurance in Education*. 16(4), 322-332.
- Laughton, D. (2003), “Why was the QAA approach to teaching quality assessment rejected by academics in UK HE?”. *Assessment & Evaluation in Higher Education*. 28(3), 311-21.
- Louw, L., Bosch, J.K. and Venter, D.J.L. (2001). Graduates' perceptions of the quality of MBA programmes. *Quality Assurance in Education*. 9(1) 40-45. Retrieved December 18, 2010, from www.enqa.eu/files/BergenReport210205.pdf
- Mizikaci, F. (2006). “A systems approach to program evaluation model for quality in higher education”. *Quality Assurance in Education*. 14(1), 37-53.

- New Zealand Qualifications Authority. (2002). *Organization Quality management*. Retrieved May 1, 2011, from <http://www.nzqa.govt.nz/services/aaa/docs/qastd1.pdf>
- QAA (2007). Quality Assurance Agency for Higher Education. *Higher Quality*. 25(1), Gloucester.
- Rockman, I.F. (2004). *Integrating Information Literacy into the Higher Education Curriculum*. San Francisco: Wiley.
- Schafer, Yen and Rahman. (2000). School Effect Indices: Stability of one and two level formulation. *The Journal of Experimental Education*. 68(3) 239-250.
- Watty, K. (2005). Quality in accounting education: what say the academics?. *Quality Assurance in Education*. 13(2), 120-131.
- Yukl, G. A. (1998). *Leadership in organizations*. (4th ed.). New Jersey: Prentice. Hall.